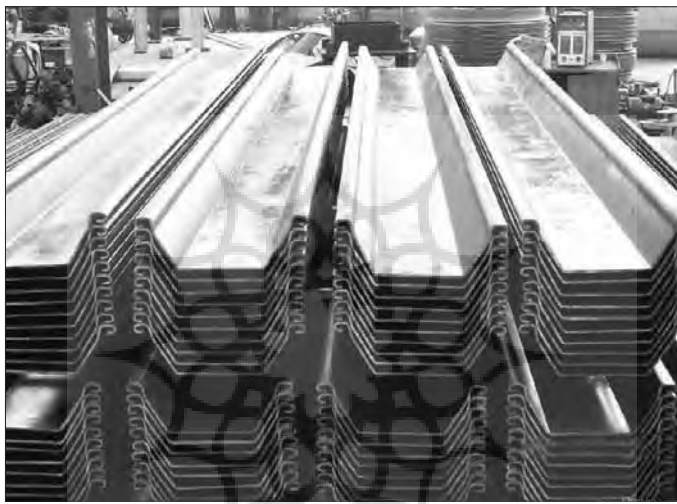

صنعت، امنیت ملی است

و مواردی از این دست رها شویم، راهی جز ارزش قایل شدن برای صنعت نداریم. این مسأله هم به شجاعت احتیاج دارد. با شجاعتی که دولتمردان می‌توانند داشته باشند - که در حال حاضر هم دارند - می‌توانند جلوی این واردات را به منظور توسعه صنعتی بگیرند. از سوی دیگر، باید سیاست‌های بلندمدت و ثابتی داشته باشیم. یک تولیدکننده باید بتواند برای ۵ سال آینده خود برنامه‌ریزی کند. بحث تولید به گونه‌ای نیست که مثلاً امروز آن را متوقف کرده و فرداً مجدداً آن را از سر بگیرد. بیشترین سرمایه‌گذاری روی نیروی انسانی انجام می‌گیرد و نمی‌توان عذر نیرویی را که برای شرکت ارزش پیدا کرده است، به علت متوقف شدن مجموعه و یا به علت آن که حضور وی برای مجموعه اقتصادی نیست بخواهیم.

اقتصادیون: در حال حاضر، واردات لوله‌های فولادی از کدام کشورها انجام می‌گیرد و چه تأثیری بر روند فعالیت شما داشته است؟

هم اکنون از هند و چین واردات انجام می‌گیرد. کارفرمایان از ما انتظار جنس با کیفیت دارند و ما موظفیم مطابق استاندارد به آنها محصول تحویل بدهیم. ولی وقتی مثلاً با یک تولیدکننده دسته چهارم هندی وارد رقابت می‌شویم، مجبور می‌شویم که ما هم محصولاتمان را به قیمت آنها به فروش برسانیم که این مسأله به منزله نابود کردن صنایع داخلی است.

اقتصادیون: آیا حمایت‌های دولتی از صنایع باید تنها تا مرحله خودکفایی آنها صورت گیرد یا این حمایت باید دائمی باشد؟

قطعاً صنعت خودکفا می‌شود ولی همیشه حمایت دولت را لازم دارد. به صنعت نباید به چشم یک نوزاد نگاه کنیم که یک روز باید آن را رها نمود. در کشورهای پیشرفته می‌بینید که صنعت با ۱۰۰ سال قدمت دچار مشکل می‌شود. هر لحظه امکان دارد بحران به هر صنعتی وارد شود. این مسأله به توجه و حمایت دولت نیاز دارد و این حمایت باید برای پرورش اقتصاد باشد. صنعت بخشی است که باید آن را همیشه پرورش داده و به آن بها داد. الان در خیلی از کشورها اگرچه نفت ندارند ولی تولید در صنعتشان جای نفت را گرفته است و همیشه هم به کارخانجات و صنعت توجه دارند. در واقع، صنعت، امنیت ملی را برای کشورشان به ارمغان آورده و سال‌ها برایشان درآمدزایی کرده است. حتی در خیلی از موارد به صنعت کمک‌های بلاعوض می‌کنند.

اقتصادیون: شما چه پیشنهادهایی برای تقویت صنایع داخلی و حمایت از تولیدکنندگان دارید؟

تولیدکننده همیشه حضور دارد. تولیدکننده

مصاحبه اختصاصی ماهنامه «اقتصاد ایران» با آقای مهدی رستمی صفا، مدیر عامل نورد و لوله صفا

آسیب وارد می‌شود. متأسفانه برخی کارخانه‌ها با ۵۰ درصد ظرفیت خود کار می‌کنند، این برای تولید کشور جای تأسف دارد.

اقتصادیون: چه فرصت‌هایی برای صنعت فولاد ایران در بحران مالی کنونی وجود دارد؟
گرچه بحران مالی - اقتصادی حاضر ممکن است در یک مقطع کوتاه ضربه‌ای را به تولیدکنندگان وارد

اقتصادیون: مهمترین موانع و مشکلات پیش روی صنعت - به خصوص تولید لوله - برای حضور در بازارهای جهانی چه می‌باشند؟

یکی از مشکلات صنعت، نرخ بهره بانکی است. بهره ۲۵ یا ۱۸ درصد صنعت بسیار بالا است. اگر ما بخواهیم رقابت نماییم و در صنعت حرفی برای گفتن داشته باشیم، باید همه ابعاد را در نظر بگیریم. نمی‌توانیم در برابر کشوری که نرخ بهره در آنجا ۴ درصد بوده و روی صادرات هم سوبسید پرداخت می‌کند، نرخ بهره را ۲۵ درصد تعیین کنیم و انتظار رقابت داشته باشیم. نکته دیگر بحث ثبات قوانین و سیاست‌ها است. البته دولت واقعاً تولیدکنندگان را حمایت می‌کند اما در این زمینه، نیاز به کار کارشناسی بیشتری وجود دارد تا گلوگاه‌های تولید بهتر شناسایی شده و تولید در خدمت کشور باشد. امروز نگاه اصلی کشورهای مثل هند و چین به صادرات است. با وجود نیروی کار بسیار ارزان، بهره بانکی بسیار پایین و جوایز صادراتی بسیار زیادی که در این کشورها

نماید، اما در درازمدت به نفع تولیدکنندگان واقعی است، زیرا هرچه قیمت تمام شده پایین تر باشد، مصرف‌کننده راحت تر می‌تواند به آن جنس یا کالا دسترسی پیدا کند. برای ما هم گردش کار ملاک است. به همین خاطر، من این وضعیت را هم برای کشور و هم تولیدکنندگان مفید می‌دانم. وضعیت بازار فولاد در حال حاضر به گونه‌ای است که سطح قیمت‌ها، به قیمت واقعی رسیده است که این هم به نفع تولیدکننده است و هم به نفع مصرف‌کننده.

اگر قیمت‌ها در همین حد بماند بسیار خوب است، ولی اگر پایین تر بیاید شرایط برای تولیدکننده‌ها مشکل تر می‌شود.

اقتصادیون: شما به دستور رییس جمهور مبنی بر منع واردات کالاهایی که در داخل تولید می‌شوند اشاره کردید. آیا در حوزه کاری شما و محصولات شما که تولید می‌نمایید، واردات از دیگر کشورها هم صورت می‌گیرد؟

متأسفانه واردات انجام می‌گیرد و این مسأله نیاز به یک بررسی مجدد دارد. در واقع چون این دستورالعمل مربوط به سال ۸۴ بوده، عده‌ای آن را کم‌رنگ کرده‌اند. اگر ما می‌خواهیم از بحران‌های بیکاری، کمبود درآمد

وجود دارد، نمی‌توانیم با بهره بانکی ۲۴ درصد - که در صورت جریمه شدن، این نرخ بیشتر هم می‌شود - با این کشورها رقابت کنیم.

البته زمانی نرخ بهره ۱۲ درصدی اجرا شد اما ثابت نبود. در حال حاضر اگر بخواهیم در یک مناقصه در کشوری مثل هند شرکت کنیم، به ما اسناد مناقصه نمی‌دهند چراکه معتقدند با این کار، تولید داخل تضعیف می‌شود. ریاست محترم جمهور دستورالعملی صادر کردند که بر مبنای آن به هیچ وجه نباید کالایی مشابه آنچه که در داخل تولید می‌شود، از خارج وارد شود. اگرچه این دستورالعمل خیلی به تولیدکننده‌ها کمک می‌کند، اما باید به صورت یکنواخت در همه جا اجرا شود، نه این که مثلاً یک وزارتخانه اجرا کرده و وزارتخانه دیگری آن را اجرا نکند.

در حال حاضر، شرکت مهندسی توسعه گاز که یکی از مشتریان عمده ما است، خیلی به این دستورالعمل پایبند بوده و از تولیدکنندگان داخل حمایت می‌کند. درها برای تولید نباید هیچ وقت بسته باشند. چون تولید است که امنیت ملی را فراهم می‌کند، ولی این تولید است که می‌تواند میزان درآمد کشور را تعیین کند. وقتی تولید نباشد به همه این موارد

توجیه اقتصادی فولاد در ابهام

آزمون فولاد

نمی تواند مثلاً یک ماه تولید را تعطیل کند و بگوید من کار نمی کنم. باید به تولیدکننده بها داده شود البته نه با حرف، بلکه در عمل و در قالب دستورهای قاطع. مثلاً از تولیدکننده ای با یک سری ویژگی های مشخص، به جای درخواست پول نقد یا ضمانت نامه سه ماهه برای گمرک، برای ترخیص کالا چک ۶ ماهه یا یک ساله بر حسب نظر خودشان بپذیرند. باید شرایطی را فراهم کنیم که یک تاجر که توانایی ورود به عرصه تولید را دارد، برای حضور در این بخش تشویق شود، نه این که یک تولیدکننده همیشه آرزو داشته باشد که ای کاش تاجر شود.

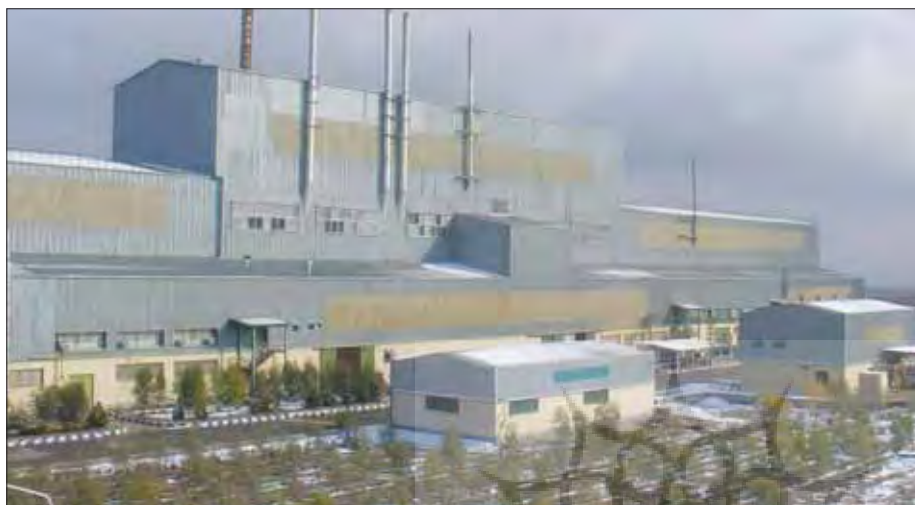
اقتصاد ایران: پیش بینی شما از صنعت فولاد در سال ۲۰۰۹ چه در داخل کشور و چه در سطح بین المللی چیست؟

وضعیت صنعت فولاد در داخل کشور به سیاست های حمایتی دولت بستگی دارد. آنچه مشخص می باشد آن است که تقاضای بسیار بالایی برای لوله های نفت و گاز در داخل کشور وجود دارد و ایران یکی از مصرف کنندگان بزرگ لوله های نفت و گاز است. اگر چه ما توانسته ایم، تقاضای عمده داخلی را تأمین کنیم، اما در بخش صادرات هنوز به بسیار داریم که باید ببینیم. در چشم انداز ۲۰ ساله کشور نیز حدود ۵۴ هزار کیلومتر خطوط لوله اصلی نیاز داریم که رقم بسیار بزرگی است. بنابراین جا برای کار بسیار زیاد است. امسال همه در شوک کاهش قیمت نفت هستند که این مسأله بازار فولاد را تحت تأثیر قرار داده است. با این حال، به اعتقاد بنده بازار فولاد در اواخر سال ۲۰۱۰ شاهد شکوفایی و شرایط ایده آل خواهد بود.

ایران باید بزرگ ترین تولیدکننده فولاد و بزرگ ترین تولیدکننده لوله های نفت و گاز در منطقه باشد، چرا که این ظرفیت در کشور وجود دارد، مشروط بر این که از این صنعت حمایت لازم صورت گیرد.

اقتصاد ایران: متشکریم. ■

وقوع بحران جهانی، واردات فولاد ارزان قیمت و بی کیفیت و عدم اتخاذ سیاست های حمایت گرایانه از سوی دولت، صنعت فولاد کشور را با چالش های زیادی روبه روبرو کرده است.

تولیدکنندگان در صحنه رقابت خواهد شد. در این شرایط بسیاری از کارشناسان معتقدند تداوم مشکلاتی که در سال گذشته برای فولادسازان به وجود آمد، باعث شده تا تولید فولاد دیگر توجیه اقتصادی نداشته باشد.

محمد احرامیان عضو انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران با بیان این که قیمت های فعلی فولاد نسبت به مدت مشابه سال گذشته کاهش ۴۰ درصدی را نشان می دهد، تأکید می کند: در حال حاضر تولید در واحدهایی که بخش ذوب دارند، صرفه اقتصادی دارد که تعداد این واحدها هم محدود است، اما واحدهای نوردی فولاد، صرفه اقتصادی ندارند. وی افزایش تعرفه واردات فولاد را در مدت زمانی معین، یکی از راهکارهای حمایت از این صنعت عنوان می کند و یادآور می شود: این امر تا کنون عملی نشده است.

احرامیان با اشاره به بهره وری پایین صنایع فولاد ایران اظهار می کند: سال قبل برای واردات فولاد حدود ۱۱ میلیارد دلار ارز از کشور خارج شد. بر این اساس و در راستای حل مشکلات پیش روی صنعت فولاد ایران بسیاری از کارشناسان امر معتقدند که اعمال ابزار تعرفه واردات تنها راهکار اساسی برای حل مشکل موجود تولیدکنندگان فولاد و محصولات فولادی است. به اعتقاد اکثر قریب به اتفاق کارشناسان صنعت فولاد، دولت در جهت حمایت از تولیدکنندگان داخلی می باید واردات را محدود کند و تنها اجازه واردات محصولاتی را بدهد که در کشور تولید نمی شوند.

از همین رو، دست اندرکاران این امر، نوک

بحران مالی - اقتصادی جهان که بیش از هر چیز، کاهش قیمت های جهانی را به دنبال داشت، مشکلات بسیاری را برای تولیدکنندگان فولاد در سراسر جهان و بالتبع در کشور ما به وجود آورد. این مشکلات از آنجایی ناشی می شوند که به دنبال افت قیمت های جهانی و کاهش تعرفه های واردات، مصرف کنندگان فولاد از انگیزه بالاتری برای واردات برخوردار شدند.

به طور کلی افت قیمت فولاد به دنبال رکود اقتصادی جهان در سال گذشته، بسیاری از فولادسازان بزرگ را بر آن داشت تا برای بقای واحدهای تولیدی خود اقدام به کاهش تولید نمایند. در این میان دولت ها برای حمایت از تولیدکنندگان خود و جلوگیری از تعطیلی کارخانه ها در کنار افزایش تعرفه فولاد، اقدام به صدور محصولات خود با قیمتی پایین تر به کشورهای مانند ایران کردند.

از همین رو ایران به بازار هدف بزرگی برای فروش محصولات خارجی تبدیل شد، این در حالی است که سال گذشته در کنار ۱۰ میلیون تن تولید فولاد خام در داخل، رقمی معادل ۱۱ میلیون تن فولاد خام وارد کشور شد. این امر در کنار، طرح های توسعه ای و افزایش تولید موجب بروز مشکلاتی در راستای فروش محصولات داخلی شد.

این در حالی است که در صورت نبود کالای خارجی، تولید فولاد داخل به واسطه مزیت نسبی کیفی در قیاس با کالای مشابه خارجی، توان تأمین نیاز داخل را دارا می باشد که این امر علاوه بر افزایش بیشتر حجم تولید داخل موجب بقای